

pregador -a adj. i m.
~~pregador~~
prega.

35/
; demanar (a déu) la concessió
d'una gràcia.

pregar v. tr. demanar aclosament,
humilment (a algú) de concedir ~~al~~
alguna cosa. Prega'l que t'ajudi,
i no crec que es negui a fer ho.
Val fer-se pregar, val ésser pregat.
Si li deia demanes, veuràs com no
es farà pregar. Prega déu que no ho
perdis tot || demanar aclosament,
humilment a algú de concedir (al-
guna cosa). Li prego l'assistència.
Li preguem que vingui.

pregar v. tr. demanar aclosament,
humilment a algú de concedir (al-
guna cosa). Li prego l'assistència.
Li preguem que vingui.